

Chúa Nhật Tuần XVI - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1 Kn 12,13.16-19

Bài trích sách Khôn ngoan.

¹³Lạy Thiên Chúa,
ngoài Ngài ra, chẳng còn thần nào khác
để Ngài phải chứng tỏ rằng
các phán quyết của Ngài không bất công.

¹⁶Chính do sức mạnh của Chúa
mà Chúa hành động công minh,
và vì Chúa làm bá chủ vạn vật,
nên Chúa nương tay với muôn loài.

¹⁷Khi không có ai tin rằng Chúa nắm trọn quyền năng,
thì Ngài tỏ sức mạnh ;
còn ai đã biết mà vẫn to gan, thì Ngài trị tội.

¹⁸Nhưng Chúa xử khoan hồng vì Ngài làm chủ được sức mạnh.
Ngài lấy lượng từ bi cao cả mà cai quản chúng con,
nhưng có thể sử dụng quyền năng bất cứ khi nào Ngài muốn.

¹⁹Làm như thế Chúa đã dạy dân rằng :
người công chính phải có lòng nhân ái.
Ngài đã cho con cái niềm hy vọng tràn trề
là người có tội được Ngài ban ơn sám hối.

Bài đọc 2 Rm 8,26-27

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

²⁶Thưa anh em, có Thần Khí giúp đỡ chúng ta là những kẻ yếu hèn, vì chúng ta không biết cầu nguyện thế nào cho phải ; nhưng chính Thần Khí cầu thay nguyện giúp chúng ta, bằng những tiếng rên siết khôn tả. ²⁷Và Thiên Chúa, Đấng thấu suốt tâm can, biết Thần Khí muốn nói gì, vì Thần Khí cầu thay nguyện giúp cho dân thánh theo đúng ý Thiên Chúa.

Tin Mừng Mt 13,24-43

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

²⁴Khi ấy, Đức Giê-su trình bày cho dân chúng nghe dụ ngôn sau đây : “Nước Trời ví như chuyện người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. ²⁵Khi mọi người đang ngủ, thì kẻ thù của ông đến gieo thêm cỏ lùng vào giữa lúa, rồi đi mất. ²⁶Khi lúa mọc lên và trở bông, thì cỏ lùng cũng xuất hiện. ²⁷Đầy tớ mới đến thưa chủ nhà

rằng : ‘Thưa ông, không phải ông đã gieo giống tốt trong ruộng ông sao ? Thế thì cỏ lùng ở đâu mà ra vậy ?’ ²⁸ Ông đáp : ‘Kẻ thù đã làm đó !’ Đầy tớ nói : ‘Vậy ông có muốn chúng tôi ra đi gom lại không ?’ ²⁹ Ông đáp : ‘Đừng, sợ rằng khi gom cỏ lùng, các anh làm bật luôn rễ lúa. ³⁰ Cứ để cả hai cùng lớn lên cho tới mùa gặt. Đến ngày mùa, tôi sẽ bảo thợ gặt : Hãy gom cỏ lùng lại, bó thành bó mà đốt đi, còn lúa, thì hãy thu vào kho lẫm cho tôi.’”

³¹ Đức Giê-su còn trình bày cho họ nghe một dụ ngôn khác. Người nói : “Nước Trời cũng giống như chuyện hạt cải người nọ lấy gieo trong ruộng mình. ³² Tuy nó là loại nhỏ nhất trong tất cả các hạt giống, nhưng khi lớn lên, thì lại là thứ rau lớn nhất ; nó trở thành cây, đến nỗi chim trời tới làm tổ trên cành được.”

³³ Người còn kể cho họ một dụ ngôn khác : “Nước Trời cũng giống như chuyện nắm men bà kia lấy vùi vào ba thúng bột, cho đến khi tất cả bột dậy men.”

³⁴ Tất cả các điều ấy, Đức Giê-su dùng dụ ngôn mà nói với đám đông ; và Người không nói gì với họ mà không dùng dụ ngôn, ³⁵ hầu ứng nghiệm lời ngôn sứ đã nói : Mở miệng ra, tôi sẽ kể dụ ngôn, công bố những điều được giữ kín từ tạo thiên lập địa.

³⁶ Bấy giờ, Đức Giê-su bỏ đám đông mà về nhà. Các môn đệ lại gần Người và thưa rằng : “Xin Thầy giải nghĩa dụ ngôn cỏ lùng trong ruộng cho chúng con nghe.” ³⁷ Người đáp : “Kẻ gieo hạt giống tốt là Con Người. ³⁸ Ruộng là thế gian. Hạt giống tốt, đó là con cái Nước Trời. Cỏ lùng là con cái Ác Thần. ³⁹ Kẻ thù đã gieo cỏ lùng là quỷ dữ. Mùa gặt là ngày tận thế. Thợ gặt là các thiên sứ. ⁴⁰ Vậy, như người ta gom cỏ lùng rồi lấy lửa đốt đi thế nào, thì đến ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy. ⁴¹ Con Người sẽ sai các thiên sứ của Người tập trung mọi kẻ làm gương mù gương xấu và mọi kẻ làm điều gian ác, mà tống ra khỏi Nước của Người, ⁴² rồi quăng chúng vào lò lửa ; ở đó, người ta sẽ phải khóc lóc nghiêng rã. ⁴³ Bấy giờ người công chính sẽ chói lọi như mặt trời, trong Nước của Cha họ. Ai có tai thì nghe.”

Reading 1   **WIS 12:13, 16-19**

There is no god besides you who have the care of all,
that you need show you have not unjustly condemned.
For your might is the source of justice;
your mastery over all things makes you lenient to all.
For you show your might when the perfection of your power is disbelieved;
and in those who know you, you rebuke temerity.
But though you are master of might, you judge with clemency,
and with much lenience you govern us;
for power, whenever you will, attends you.

And you taught your people, by these deeds,
that those who are just must be kind;
and you gave your children good ground for hope
that you would permit repentance for their sins.

Reading 2   **ROM 8:26-27**

Brothers and sisters:
The Spirit comes to the aid of our weakness;
for we do not know how to pray as we ought,
but the Spirit himself intercedes with inexpressible groanings.
And the one who searches hearts
knows what is the intention of the Spirit,
because he intercedes for the holy ones
according to God's will.

Gospel   **MT 13:24-43 OR 13:24-30**

Jesus proposed another parable to the crowds, saying:
“The kingdom of heaven may be likened
to a man who sowed good seed in his field.
While everyone was asleep his enemy came
and sowed weeds all through the wheat, and then went off.
When the crop grew and bore fruit, the weeds appeared as well.
The slaves of the householder came to him and said,
‘Master, did you not sow good seed in your field?
Where have the weeds come from?’
He answered, ‘An enemy has done this.’
His slaves said to him,
‘Do you want us to go and pull them up?’
He replied, ‘No, if you pull up the weeds
you might uproot the wheat along with them.
Let them grow together until harvest;
then at harvest time I will say to the harvesters,
“First collect the weeds and tie them in bundles for burning;
but gather the wheat into my barn.”’”

He proposed another parable to them.
“The kingdom of heaven is like a mustard seed

that a person took and sowed in a field.
It is the smallest of all the seeds,
yet when full-grown it is the largest of plants.
It becomes a large bush,
and the ‘birds of the sky come and dwell in its branches.’”

He spoke to them another parable.
“The kingdom of heaven is like yeast
that a woman took and mixed with three measures of wheat flour
until the whole batch was leavened.”

All these things Jesus spoke to the crowds in parables.
He spoke to them only in parables,
to fulfill what had been said through the prophet:
*I will open my mouth in parables,
I will announce what has lain hidden from the foundation
of the world.*

Then, dismissing the crowds, he went into the house.
His disciples approached him and said,
“Explain to us the parable of the weeds in the field.”
He said in reply, “He who sows good seed is the Son of Man,
the field is the world, the good seed the children of the kingdom.
The weeds are the children of the evil one,
and the enemy who sows them is the devil.
The harvest is the end of the age, and the harvesters are angels.
Just as weeds are collected and burned up with fire,
so will it be at the end of the age.
The Son of Man will send his angels,
and they will collect out of his kingdom
all who cause others to sin and all evildoers.
They will throw them into the fiery furnace,
where there will be wailing and grinding of teeth.
Then the righteous will shine like the sun
in the kingdom of their Father.
Whoever has ears ought to hear.”